

Informe 22/2025, de 15 d'octubre, de la Junta Consultiva de Contractació Pública de Catalunya (Comissió Permanent), sobre la verificació d'estar les empreses al corrent de pagament de les seves obligacions tributàries en els procediments de contractació pública

ANTECEDENTS

I. El Consorci Administració Oberta de Catalunya (d'ara endavant, CAOC) ha sol·licitat un informe a aquesta Junta Consultiva de Contractació Pública sobre l'obligació dels òrgans de contractació de verificar que les empreses proposades com a adjudicatàries en els procediments de contractació es troben al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries. En concret, es formula la qüestió de si cal que els òrgans de contractació recullin el consentiment exprés a les empreses per poder consultar aquesta informació a través de les plataformes electròniques o d'intermediació.

D'acord amb l'article 4.5 del Decret 118/2023, de 27 de juny, pel qual s'estableix la composició i el règim jurídic de la Junta Consultiva de Contractació Pública de Catalunya, a l'escrit de petició s'adjunta l'informe jurídic, en el qual s'exposen els fets que motiven la petició, així com els fonaments jurídics i les conclusions sobre les qüestions que es plantegen.

Així, en l'escrit de petició d'informe es fa referència al text de la lletra e), de la secció A, part II, del DEUC, que té el literal següent:

“L'operador econòmic podrà presentar un certificat respecte al pagament de les cotitzacions a la seguretat social i els impostos o facilitar informació que permeti al poder adjudicador o a l'entitat adjudicatària obtenir-lo directament a través d'una base de dades nacional de qualsevol Estat membre que pugui consultar-se gratuïtament?”

I d'aquesta redacció es dedueix que “es podria despendre un consentiment explícit” de l'operador econòmic perquè es puguin consultar aquestes dades, la qual cosa es contraposaria al principi general recollit en l'article 28.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, que reconeix el dret de l'interessat a no aportar dades que ja estan en poder de l'Administració, tret oposició expressa. D'acord amb aquesta consideració, l'escrit de petició d'informe afirma que “en el cas de la Contractació electrònica, es podria interpretar aquest requisit per sobre del principi de no oposició, en tractar-se d'una llei especial aplicable que requereix el consentiment exprés”.

Sobre aquesta base, es plantegen les qüestions següents:

“3.1. En els cas que el procediment de contractació objecte de l'expedient, no sigui un procediment obert en que cal la presentació del model de declaració normalitzat (DEUC), segons la definició de la LCSP, es pot interpretar que no cal consentiment explícit per fer les consultes i preval el dret a no presentar documents, que recull la Llei 39/2015, o bé, per estar autoritzats a realitzar la consulta, o donar la possibilitat de traslladar l'oposició a la mateixa, els òrgans de contractació han d'incorporar aquests aspectes a una declaració responsable?”

3.2. En el cas dels contractes menors:

D'una banda, no està clara la necessitat de verificar que les empreses adjudicatàries, estiguin al corrent de pagament de les obligacions tributàries i que per tant, no incorren en prohibició de contractar, per l'establert l'article 131.3 de la LCSP: "es poden adjudicar directament a qualsevol empresari amb capacitat d'obrar i que disposi de l'habilitació professional necessària per fer la prestació, complint les normes que estableix l'article 118".

D'altra banda, succeeix que no es disposa DEUC, ni hi ha declaració responsable (amb criteri general), per la qual cosa, no hi ha manera de recollir el consentiment per realitzar la consulta per mitjans electrònics, o la no oposició, en el cas que prevalgui el dret a no presentar documents a les administracions, definit al règim general de l'article 28 de la Llei 39/2015.

Quina és la manera correcta d'actuar per a aquest tipus de procediments?

3.3. Quan la capacitat d'obrar de l'empresa, el fet de no incórrer en prohibició de contractar i la solvència tècnica, es verifiquen a partir de la consulta al RELI, com s'acredita en els casos en què:

- l'empresa no està inscrita al RELI
- quan l'empresa està inscrita al RELI, però la vigència de les dades està pròxima a la seva caducitat. Tot i que la LCSP defineix que la consulta s'ha de fer en el moment de l'adjudicació, l'òrgan de contractació ha d'entendre que, tot i la inscripció de l'empresa a una base de dades de l'Estat, està obligada a requerir la documentació acreditativa de les dades?"

II. D'acord amb els articles 3.1.a i 4.1.b del Decret 118/2023, de 27 de juny, aquesta Junta Consultiva informa sobre les qüestions que, en matèria de contractació pública, li sotmetin, entre altres, les entitats del sector públic de l'Administració de la Generalitat. D'altra banda, l'article 11.1.a del mateix Decret atribueix a la Comissió Permanent l'aprovació dels informes sobre les qüestions relatives a la interpretació de la normativa de contractació pública que li sotmetin les persones legitimades.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

I. Atesos els termes de la primera qüestió que es planteja, relativa a si "en els cas que el procediment de contractació objecte de l'expedient, no sigui un procediment obert en que cal la presentació del model de declaració normalitzat (DEUC)", es pot interpretar que no es requereix consentiment explícit per fer les consultes sobre el compliment de les obligacions tributàries per les empreses proposades com a adjudicatàries o bé si cal entendre que "per estar autoritzats a realitzar la consulta, o donar la possibilitat de traslladar l'oposició a la mateixa, els òrgans de contractació han d'incorporar aquests aspectes a una declaració responsable". Cal fer una precisió en primer terme sobre els procediments en què, d'acord amb la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (d'ara endavant, LCSP), procedeix l'ús del formulari del document europeu únic de contractació (DEUC)¹.

¹ Tal com s'indica en la [Instrucció 1/2025, de 12 de març](#), d'aquesta Junta Consultiva, sobre l'eina electrònica de generació del document europeu únic de contractació (DEUC) integrada a la Plataforma de serveis de contractació pública i directrius per emplenar-lo, el DEUC, establert pel [Reglament d'execució \(UE\) 2016/7 de la Comissió, de 5 de gener de 2016](#), consisteix en una

L'article 65 de la LCSP disposa que per poder contractar amb el sector públic les persones físiques o jurídiques han de complir una sèrie de requisits d'aptitud, entre els quals hi ha el de no incórrer en cap causa de prohibició de contractar, com és la de no estar al corrent de pagament de les obligacions tributàries objecte d'aquest informe. L'article 140.1 de la LCSP estableix que les proposicions s'han d'acompanyar d'una declaració responsable que s'ajusti al DEUC en el procediment obert (lletra a), i també les sol·licituds de participació en els procediments restringits, de licitació amb negociació, en el diàleg competitiu i en el d'associació per a la innovació, per als quals disposa que "la declaració responsable a què es refereix la lletra a) anterior" ha de posar de manifest altres aspectes addicionals als que s'estableix per als procediments oberts. Per la seva banda, l'article 141 de la LCSP disposa que el model de declaració responsable que han de recollir els plecs ha de seguir necessàriament el formulari de DEUC aprovat en el si de la Unió Europea, sens perjudici del procediment obert simplificat –i del simplificat abreujat, per aplicació de l'article 159.6 de la LCSP–, per al qual l'article 159 de la LCSP preveu que la declaració responsable que es requereix no ha de seguir necessàriament el model del DEUC.

D'altra banda, un cop precisada l'exigència del DEUC en tots els procediments de contractació llevat del simplificat, i no només en els procediments oberts, és procedent fer una segona precisió respecte de la declaració continguda en la lletra e, de la secció A, part II, del DEUC a la qual es refereix expressament la petició d'informe, transcrita en la part d'antecedents, en la qual els operadors econòmics declaren, respecte al pagament de les cotitzacions a la seguretat social i els impostos, que podran presentar un certificat o facilitar informació que permeti a l'entitat contractant obtenir-lo directament a través d'una base de dades de qualsevol estat membre de consulta gratuïta. No sembla que d'aquesta declaració d'estar en disposició de presentar un certificat o de donar la informació a l'òrgan de contractació de la base de dades en què consti perquè l'obtingui directament i gratuïtament es desprengui, com es fa en l'escrit de petició d'informe, que el DEUC estigui preveient l'obligació que en contractació pública s'hagi de donar un consentiment explícit per poder accedir els òrgans de contractació a la informació que consti inscrita en bases de dades nacionals i d'accés gratuït, com són els registres d'empreses licitadores –a Catalunya, el Registre electrònic d'empreses licitadores i classificades (RELIC)–, la qual cosa no seria procedent, ni per àmbit d'actuació, ni per instrument jurídic. Així doncs, amb aquesta declaració de la lletra e), de la secció A, part II, del DEUC, l'interessat simplement manifesta si està en disposició d'aportar el certificat a què es refereix o la informació d'on pot obtenir-lo directament l'òrgan de contractació, si bé el fet de marcar-la i indicar on es pot obtenir o no fer-ho podria comportar entendre, d'acord amb el nostre dret intern i com més endavant es veurà, que l'empresa s'oposa a la dita obtenció directa.

Per tant, un cop fetes les dues precisions precedents, cal circumscriure l'anàlisi de la primera qüestió que es planteja a si, amb caràcter general i per a qualsevol procediment, l'òrgan de contractació ha d'obtenir necessàriament el consentiment exprés dels operadors econòmics per poder comprovar que estan al corrent de les seves obligacions tributàries accedint a la base de dades en què consti aquesta informació o si, per contra, seria suficient amb la no oposició dels operadors econòmics a que l'òrgan de contractació consulti aquestes dades. Aquesta qüestió no se suscita sobre la base del contingut referit del DEUC, que no recull l'obligació d'obtenir cap consentiment o autorització expressa de l'operador econòmic, sinó del règim general respecte de la no exigència d'autorització prèvia establert

declaració formal mitjançant la qual els operadors econòmics posen de manifest que no es troben incursos en cap de les situacions d'exclusió o de possible exclusió dels procediments de contractació pública i que compleixen els requisits de capacitat i solvència que s'hi exigeixen, així com, si escau, la resta de requisits de participació.

en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC) –lleï d'aplicació supletòria als procediments de contractació pública d'acord amb la disposició final quarta de la LCSP–, en relació amb la regulació que, respecte del compliment i de l'acreditació dels requisits necessaris per contractar amb el sector públic, es conté en la normativa de contractació pública i amb el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària.

Així, d'una banda, l'article 28 LPAC, després d'establir amb caràcter general per als procediments administratius que els interessats han d'aportar les dades i els documents exigits per les administracions públiques d'acord amb el que disposa la normativa aplicable i que poden aportar qualsevol altre document que considerin convenient, disposa el següent:

“Els interessats tenen dret a no aportar documents que ja estiguin en poder de l'Administració actuant o que hagi elaborat qualsevol altra Administració. L'Administració actuant pot consultar o obtenir aquests documents tret que l'interessat s'hi oposi. No escau l'oposició quan l'aportació del document s'exigeixi en el marc de l'exercici de potestats sancionadores o d'inspecció.

Les administracions públiques han d'obtenir els documents electrònicament a través de les seves xarxes corporatives o mitjançant una consulta a les plataformes d'intermediació de dades o altres sistemes electrònics habilitats a l'efecte.”²

D'altra banda, en relació amb el caràcter reservat de les dades de naturalesa tributària, l'article 95.1.k de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària (d'ara endavant, LGT), estableix que les dades que obtingui l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions tenen aquest caràcter i, per tant, no poden ser cedides o comunicades a tercers, “llevat que la cessió tingui per objecte”, entre altres, “la col·laboració amb les administracions públiques per al desenvolupament de les seves funcions, amb l'autorització prèvia dels obligats tributaris a què es refereixin les dades subministrades”. Respecte d'aquesta previsió, el Tribunal Suprem ha assenyalat que si la cessió de dades tributàries a altres administracions no és per exercir potestats de naturalesa tributària, aquesta cessió ha de comptar amb la prèvia autorització de l'interessat, llevat que una norma legal ho prevegi.³ Per tant, la limitació establerta en aquest article 95.1.k de la LGT, tal com ha estat interpretada pel Tribunal Suprem, no fa referència a que sigui requerida una autorització

² Si bé el dret de les persones interessades a no aportar documents que estiguin en poder de l'Administració ja estava reconegut a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, no s'hi contenia cap referència a la necessitat d'autorització per part dels interessats, i va ser la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, la que va establir aquesta exigència de consentiment, a més amb caràcter exprés, tot i que només per a la consulta de dades de caràcter personal. Posteriorment, la LPAC vigent, que va derogar aquestes dues lleis precedents, va establir en la seva redacció original que “es presumeix que aquesta consulta és autoritzada pels interessats llevat que al procediment hi consti la seva oposició expressa o que la llei especial aplicable requereixi un consentiment exprés”, si bé aquesta redacció va ser modificada per la disposició addicional dotzena de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals, suprimint en la redacció vigent la referència a l'autorització presumpta de l'interessat i centrant la qüestió en la inexistència d'oposició i no en el consentiment.

³ Així, d'acord amb la jurisprudència continguda, entre d'altres, en les sentències del Tribunal Suprem [643/2025, de 27 de maig](#), o [1268/2022, de 10 d'octubre](#), “si una Administración, para el ejercicio de las funciones que le son propias, solicita de la AEAT la cesión de datos tributarios, tal cesión será con fines tributarios; ahora bien, si es para el ejercicio de otras potestades ajenas a las tributarias y no hay una norma legal que lo prevea, deberá contar con la previa autorización del interesado”.

expressa de l'interessat i, a més, l'autorització prèvia es requereix llevat que una norma legal prevegi la cessió de dades tributàries, de manera que l'autorització es pot donar amb la no oposició expressa a la cessió de les dades –en els termes en que es preveu amb caràcter general a l'article 28 de la LPAC transcrits– i, en tot cas, en compliment d'una previsió legal que habilita a obtenir aquestes dades. En aquest sentit, la LCSP estableix dues previsions a tenir en compte, d'una banda, l'article 71.1.d), que estableix com a causa de prohibició de contractar amb el sector públic el fet de no trobar-se al corrent en el compliment de les obligacions tributàries imposades per les disposicions vigents, en els termes que es determinin reglamentàriament.⁴ D'altra banda, l'article 85 de la LCSP estableix amb caràcter general que la no concurrència de les prohibicions de contractar es pot acreditar mitjançant testimoni judicial o certificació administrativa, i només quan aquests documents no puguin ser expedites es poden substituir per una declaració responsable.⁵

Pel que fa al moment d'acreditar les circumstàncies de compliment dels requisits previs per contractar amb el sector públic, que hauran estat indicades en el DEUC o declaració responsable similar, al marge que l'article 140.3 de la LCSP disposa que l'òrgan de contractació pot demanar als licitadors que presentin tots o part dels documents justificatius quan tinguin dubtes raonables sobre la vigència o fiabilitat d'una declaració, l'article 150.2 de la LCSP, ja en relació amb els licitadors proposats adjudicataris, disposa que els serveis de l'òrgan de contractació han de requerir-los perquè presentin la documentació justificativa de les circumstàncies declarades al DEUC, entre les quals la de no estar incursa en prohibició de contractar. A diferència de la normativa anterior que feia referència expressa a l'obligació específica del proposat adjudicatari d'acreditar estar al corrent en el compliment de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social o autoritzar l'òrgan de contractació per obtenir-ne de forma directa l'acreditació, en la LCSP vigent ha desaparegut aquesta referència explícita a l'acreditació del compliment de les obligacions tributàries per part del proposat adjudicatari i a l'autorització a l'òrgan de contractació, la qual cosa evidencia la voluntat del legislador d'aplicar a aquesta el mateix règim que el de la resta de prohibicions.⁶

D'altra banda, l'article 150.2 de la LCSP fa una remissió expressa al segon paràgraf de l'article 140.3 de la LCSP, d'acord amb el qual quan una empresa estigui inscrita en un registre d'empreses licitadores o consti en una base de dades nacional d'un estat membre de la Unió Europea accessible gratuïtament pels òrgans de contractació, l'empresa no estarà obligada a presentar els documents justificatius o altra prova documental de les dades inscrites –transposant la regulació de l'article 59.5 de la Directiva 2014/24/UE del Parlament i del Consell, de 26 de febrer, sobre contractació pública. En aquest sentit, l'article 342 de la LCSP, amb relació als registres d'empreses licitadores, disposa que "la inscripció implica el consentiment de l'empresari per difondre per mitjans electrònics les seves dades

⁴ Remissió reglamentària que es concreta en els articles 13 a 16 del Reglament general de la llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, (d'ara endavant, RGLCAP), que regulen quan es considera que les empreses es troben al corrent de les seves obligacions tributàries i amb la Seguretat Social i la forma d'acreditació.

⁵ En consonància, i pel que fa a la comprovació concreta del compliment de les obligacions tributàries, l'article 15 del RGLCAP preveu que aquestes circumstàncies s'han d'acreditar a través d'aquests mateixos mitjans, certificació administrativa i, en el seu defecte, declaració responsable.

⁶ Aquest canvi és coherent amb el canvi introduït també respecte de la normativa anterior, en la qual es feia referència expressa al fet que en la declaració responsable s'inclogués la manifestació específica d'estar al corrent del compliment de les obligacions tributàries i amb la Seguretat Social (article 146.1.c del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 4 de novembre), mentre que, com s'ha dit, en la LCSP vigent no consta aquesta previsió, i s'exigeix únicament la declaració general de no estar incursa en prohibició de contractar.

inscrites, en els termes i amb els límits i restriccions que es determinin legalment o reglamentàriament”.

Certament, aquest règim de la LCSP es troba en plena consonància amb el règim jurídic establert amb caràcter general a la normativa de procediment administratiu, i l'anàlisi conjunta de l'article 95.1.k) de la LGT, l'article 28 de la LPAC i els preceptes referenciats de la normativa de contractació pública porta a entendre que, llevat d'oposició expressa per part de les empreses licitadores, els òrgans de contractació estan autoritzats a obtenir la informació tributària necessària per a l'exercici de les seves obligacions de comprovació en els procediments de contractació pública.⁷

Així, el fet de participar en un procediment de contractació, com també la inscripció de les empreses en el Registre d'empreses licitadores i classificades corresponent, empara la cessió de les dades de naturalesa tributària i, en general, que puguin posar-se a disposició de l'Administració tots els mitjans per comprovar que les empreses licitadores compleixen els requisits d'aptitud que s'exigeixen i que declaren complir en presentar el DEUC o declaració responsable anàloga, sens perjudici del dret de les empreses a oposar-se. Aquesta oposició podrien manifestar-la les empreses licitadores, ja sigui en els procediments en què cal presentar el DEUC com en els que no, a través de qualsevol mitjà que permeti deixar-ne constància, sens perjudici que els òrgans de contractació puguin facilitar un model de declaració d'oposició a aquest efecte. En tot cas, i com ja s'ha avançat, en el cas de procediments en què procedeix la presentació del DEUC la resposta afirmativa a la declaració continguda en la lletra e), de la secció A, part II, ja esmentada, juntament amb la indicació del canal o la plataforma electrònica on efectuar la consulta de la informació tributària, porta implícita la no oposició de l'interessat, mentre que el fet de no donar aquesta informació sobre el canal de consulta semblaria significar que l'empresa declara estar en disposició de presentar el certificat i que l'aportarà directament, ja que no facilita informació a l'òrgan de contractació per obtenir-lo ell –la qual cosa podria entendre's equivalent, en el nostre dret intern, a una oposició a aquesta obtenció.

Per tant, d'acord amb el que s'ha exposat, i d'acord també amb el principi d'eficiència en l'actuació administrativa, que alhora exigeix aplicar un criteri de simplificació documental i de tramitació, no es requereix obtenir el consentiment exprés de totes les empreses licitadores en els procediments de contractació per poder consultar si efectivament, com han hagut d'haver declarat en participar-hi, es troben al corrent de pagament de les seves obligacions tributàries, sobretot tenint en compte que la confirmació d'estar-ho no conté cap dada o informació fiscal explícita que pugui resultar sensible o afectar la seva privadesa. Així, els òrgans de contractació poden consultar la informació de les empreses relativa a estar al

⁷ Tanmateix, en l'informe [46/24](#) la Junta Consultiva de Contractació Pública de l'Estat (JCCPE), amb ocasió d'analitzar si amb la LCSP vigent l'acreditació del compliment d'obligacions tributàries del proposat adjudicatari “requereix només el certificat de l'AEAT o també l'alta en el IAE i una declaració responsable de no haver-se donat de baixa d'aquest impost” tal com disposa l'article 15 del RGLCAP, afirma que el certificat de trobar-se al corrent d'obligacions tributàries inclou la comprovació d'estar donat d'alta en l'IAE, de manera que no és necessari exigir cap documentació addicional, essent suficient la presentació d'aquest certificat per part de les empreses o l'obtenció directa per l'òrgan de contractació “en el cas que així s'autoritzi expressament pel licitador, de conformitat amb el que disposa l'article 95.1.k de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària”, fent referència, per tant, al caràcter “exprés” de l'autorització que la LGT no preveu –en el mateix sentit que en el precedent informe [26/21](#). En canvi, en l'informe [6/2021](#) la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de Madrid afirma que “si el propuesto como adjudicatario no se opuso expresamente a que la Administración consultara por medios electrónicos si se encuentra al corriente en el cumplimiento de sus obligaciones tributarias y con la Seguridad Social, será en ese mismo plazo previo a la adjudicación cuando la Administración deberá efectuar la consulta”.

corrent de pagament de les obligacions tributàries, sens perjudici que puguin oposar-se expressament, la qual cosa implicarà que les proposades adjudicatàries –o aquelles a les quals se les requereixi en qualsevol moment del procediment per aplicació de la previsió de l'article 140.3 de la LCSP, ja apuntada– hagin de presentar les certificacions corresponents que acreditin aquest extrem.

II. En segon lloc, l'entitat peticionària planteja la qüestió de si en la subscripció de contractes menors també cal que els òrgans de contractació verifiquin que les empreses es troben al corrent del compliment de les obligacions en matèria tributària i, en cas afirmatiu, com s'hauria de recollir, si escau, el consentiment per realitzar aquesta consulta o la no oposició.

Certament, un cop constatat en la consideració jurídica anterior que d'acord amb la normativa vigent no és exigible l'obtenció d'autorització prèvia per part de les empreses per dur a terme les comprovacions necessàries respecte de la seva aptitud per contractar amb el sector públic, aquesta part de la consulta queda circumscrita a la qüestió de si en els contractes menors és necessària la verificació de les condicions d'aptitud per contractar de les empreses. Per respondre-la, cal partir de la definició de la contractació menor, delimitada com aquella que, complint les limitacions establertes en els articles 29 i 118 de la LCSP pel que fa al seu valor estimat i durada màximes, d'acord amb l'article 131.3 de la LCSP es pot adjudicar directament a qualsevol empresari amb capacitat d'obrar i que disposi de l'habilitació professional necessària per fer la prestació.

En tot cas, sens perjudici que en aquest tipus de contractes no s'exigeixi l'acreditació per part de les empreses de l'aptitud per contractar, no sembla que la possibilitat de la seva adjudicació directa a qualsevol empresari pugui comportar contractar amb empreses que es troben en prohibició de contractar, encara que l'article 131 esmentat no faci referència expressa a aquesta circumstància. En aquest sentit, es considera necessari, com a garantia per a l'ús més eficient dels recursos públics, que en tota contractació pública, inclosa la menor, les empreses contractistes compleixin els requisits d'aptitud esmentats, tant pel que fa a la seva capacitat, inclosa la capacitat tècnica i en el seu cas econòmica necessària per dur a terme el contracte, com a la seva fiabilitat.⁸ Una qüestió diferent és la manera d'assolir que així sigui, tenint en compte que, com és sabut i s'assenyala en l'escrit de petició d'informe, en aquests contractes no s'estableix l'obligació de les empreses de declarar-ne ni d'acreditar-ne el compliment, d'acord amb la seva tramitació àgil i simplificada derivada de la seva escassa transcendència econòmica.⁹

⁸ L'obligació de les empreses d'haver de disposar de la capacitat i solvència necessàries en els contractes menors i de no estar incurses en prohibició de contractar s'ha afirmat per diversos dels òrgans consultius específics en matèria de contractació pública, com la JCCPE (informes [21/16](#) i [1/09](#)), la Junta Assessora de Contractació Pública del País Basc (recomanacions [1/2025](#) i [1/2020](#)), la d'Extremadura (Recomanació [1/2018](#)), la d'Aragó (informe [7/2016](#)), així com també la Intervenció General de l'Administració de l'Estat ([Informe de 29 de juliol de 2016](#)).

⁹ Quant a l'acreditació de les condicions d'aptitud en la contractació menor, la JCCPE, en l'informe [21/2016](#), ja esmentat, assenyala que “el contratista debe disponer de tales requisitos pero está exceptuado de tener que acreditarlos, puesto que la ley hace primar la celeridad del procedimiento y su eficacia a las estrictas exigencias de seguridad jurídica que sí son propias de otros contratos de mayor trascendencia económica”. De manera semblant, i pel que fa específicament a les obligacions tributàries, en la “[Guía de buenas prácticas sobre tramitación de contratos menores](#)” de la Conselleria d'Hisenda de Castella - la Manxa, si bé es recorda que “en los contratos menores no es preciso solicitar la acreditación de estar al corriente con las obligaciones tributarias y de seguridad social pues el artículo 118 no la incluye entre la documentación que debe constar en el expediente de

En aquest sentit, si bé es podria requerir en la contractació menor l'acreditació d'extrems relatius a la seva aptitud per contractar, els òrgans de contractació han de valorar quan ferro, atès l'impacte que tindria aquest requeriment en detriment de la celeritat i l'eficiència procedimental, així com la necessitat que s'assoleixi un equilibri entre el cobriment d'una necessitat i la inversió de cost i temps per part de l'òrgan de contractació en la seva obtenció.¹⁰ Així, els òrgans de contractació han de valorar requerir l'acreditació únicament en els casos en què per alguna circumstància en particular, i ponderant els interessos en joc, es vegin en la necessitat de palesar la concurrència d'algun requisit d'aptitud necessari o l'absència d'una prohibició de contractar –en el cas, per exemple, de tenir indicis en sentit contrari.¹¹ En aquests casos, es podria valorar incloure en l'expedient una declaració responsable que hagi de signar l'empresa cridada a ser la contractista en la qual afirmi reunir les condicions d'aptitud i no incórrer en cap prohibició de contractar –la qual cosa inclourà, per tant, declarar que es troba al corrent del compliment de les seves obligacions tributàries, sens perjudici que s'hi pogués fer una referència expressa al respecte.¹²

En tot cas, la que constitueix una millor pràctica a l'efecte d'aquesta comprovació és que els òrgans de contractació consultin un registre d'empreses licitadores –a Catalunya, el RELIC– per escollir l'empresa o empreses que poden ser adjudicatàries d'un contracte menor per constar-hi inscrita la informació acreditativa dels extrems que es requereixin per a la seva correcta execució, de manera que ja està verificada.

Per tant, i en resposta a la segona qüestió plantejada, cal afirmar que en l'àmbit de la contractació menor no és exigible que les empreses declarin ni acreditin formalment estar al

contratación”, s'assenyala que “ello no implica que el operador económico no deba cumplir esta obligación, pues su incumplimiento puede ser causa de prohibición para contratar”.

¹⁰ Així es recorda en l'[Informe 21/2025, de 15 d'octubre](#), d'aquesta Junta Consultiva, en consonància amb el considerant 109 de la Directiva 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública, que al·ludeix a “la necesidad de garantizar una relación adecuada entre los recursos empleados en la preparación de la adjudicación y su valor previsible”.

¹¹ En la “Guía de buenas prácticas sobre tramitación de contratos menores” de la Conselleria d'Hisenda de Castella-la Manxa, citada, s'apunta també aquest extrem en recordar que “el que no se exija legalmente para este tipo de contrato no obsta para que el órgano de contratación no pueda pedirla; sin embargo, el solicitar más documentación que la que la ley requiere conllevaría desnaturalizar ‘la propia configuración jurídica del contrato menor’ pensado como un procedimiento más ágil y simplificado, del que se puede servir la Administración para llevar a cabo la contratación de sus obras, servicios o suministros”.

D'altra banda, convé recordar que, com assenyala el Tribunal Suprem en les sentències [de 28 de setembre de 2020](#), [de 18 de març 2015](#) o [de 7 de novembre de 2006](#) les prohibicions de contractar tenen per finalitat garantir la fiabilitat de qui vol contractar amb l'Administració i prevenir adjudicar contractes a favor d'empreses que en la seva activitat empresarial han demostrat poca serietat o una conducta poc professional o recriminable. Més explícitament, en les conclusions de l'advocada general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, de 15 d'abril de 2010 ([assumpte 74/09](#)), s'assenyala, pel que fa concretament als empresaris que no hagin complert les seves obligacions tributàries o amb la Seguretat Social, que “su exclusión del procedimiento de licitación pretende prevenir distorsiones de la competencia: se trata de evitar que, en detrimento del interés general, ‘ovejas negras’ que, por ejemplo, no paguen sus impuestos y cotizaciones a la seguridad social, acaben presentado ofertas más ventajosas que sus competidores y que de esa manera consigan contratos públicos usando métodos desleales, máxime cuando esos contratos se financian normalmente con ingresos fiscales”.

¹² Es troben exemples d'aquesta declaració responsable en la Recomanació [1/2025](#), de la Junta consultiva del País Basc i en la Recomanació [1/2018](#), de la Junta d'Extremadura, citades.

corrent de les obligacions en matèria tributària, si bé, ateses les necessitats, l'objecte i les característiques concretes del contracte, en certs casos pot resultar convenient que l'òrgan de contractació comprovi o requereixi l'acreditació de determinats extrems quan ho consideri necessari per garantir-ne la correcta execució.

III. Finalment, en la darrera qüestió es planteja com pot acreditar-se la concurrència dels diferents requisits que poden verificar-se a través de la consulta al RELIC –com la deguda capacitat d'obrar de l'empresa, el fet de no incórrer en prohibició de contractar i la solvència tècnica– en els casos en què l'empresa no hi figuri inscrita o en els casos en què, malgrat estar-ho, la vigència de les dades està pròxima a la seva caducitat. Respecte a aquest últim supòsit, es planteja si l'òrgan de contractació estaria obligat a requerir la documentació acreditativa de les dades a l'empresa.

També en aquesta consideració jurídica cal fer una precisió prèvia, atès que la consulta planteja “quan la capacitat d'obrar de l'empresa, el fet de no incórrer en prohibició de contractar i la solvència tècnica, es verifiquen a partir de la consulta al RELI, com s'acredita en els casos en què l'empresa no està inscrita al RELI”. Així, per respondre aquesta qüestió cal aclarir en primer terme que els extrems relatius a l'aptitud de contractar de les empreses com, entre altres, els que s'assenyalen en la consulta, es poden acreditar per les empreses i verificar per part dels òrgans de contractació mitjançant el RELIC només en el cas que les empreses estiguin inscrites perquè voluntàriament ho han sol·licitat. A més, tenint en compte que no només és voluntària la inscripció, sinó també la informació que hi consta inscrita – llevat la classificació empresarial i les prohibicions de contractar que s'inscriuen d'ofici–, que una persona física o jurídica consti inscrita al RELIC no comporta necessàriament que aquesta inscripció permeti verificar la concurrència de tots els requisits exigits en un procediment de contractació, sinó que aquesta verificació només serà possible si en la inscripció consta tota la informació al respecte.

En aquest sentit, d'acord amb els articles 140.3 i 150.2 de la LCSP i amb l'assenyalat a la consideració jurídica I d'aquest informe, quan la persona física o jurídica figuri inscrita en un registre oficial d'empreses licitadores no estarà obligada a presentar els documents justificatius o altra prova documental de la informació que allà hi consti. *A sensu contrari*, si l'empresari no està inscrit o, d'estar-ho, no consta inscrita –o actualitzada– tota la informació exigida per a la licitació concreta, l'òrgan de contractació ha de requerir-li la documentació acreditativa per fer-ne ell la validació, sens perjudici que prèviament, i en cas d'estar la informació requerida disponible a través d'alguna base de dades de col·laboració interadministrativa, es consulti directament la informació per aquests mitjans si l'empresa no ha manifestat la seva oposició, tenint en compte el dret dels interessats a no aportar aquells documents que ja figurin en poder de l'administració i el principi d'interoperabilitat entre administracions.¹³

Pel que fa a la comprovació de les dades de naturalesa tributària objecte d'aquest informe, cal recordar que, d'acord amb l'article 72.1 de la LCSP, la prohibició de contractar referida a no estar al corrent de pagament de les obligacions tributàries és una de les prohibicions que han d'apreciar directament els òrgans de contractació –no figuren inscrites en els registres d'empreses licitadores, a diferència de les que requereixen declaració prèvia–, de manera

¹³ Així s'estableix en el Decret 40/2025, d'11 de març, pel qual es regula el Registre d'empreses licitadores i classificades de Catalunya i el Registre públic de contractes de Catalunya (article 11.2), com també l'obligació de les persones físiques i jurídiques inscrites en els RELIC d'actualitzar la seva informació registral i, per tant, de comunicar qualsevol variació que es produeixi en les seves dades inscrites (article 7), d'acord amb el que preveu també l'article 343 de la LCSP.

que els òrgans de contractació han de verificar aquest extrem, bé consultant un registre d'empreses licitadores en el qual consti aquesta informació inscrita –a Catalunya consta al RELIC– o bé, en cas de no constar o de forma addicional, consultant la informació a través de l'aplicació o plataforma corresponent –per exemple, en l'àmbit de la Generalitat i sector públic depenent, la Plataforma d'integració i col·laboració administrativa (PICA)–, si bé en cas que la persona física o jurídica s'hagi oposat a la consulta, l'òrgan de contractació li haurà de requerir que aporti ella la certificació acreditativa del compliment d'aquestes obligacions, d'acord amb el que s'ha indicat en la consideració jurídica primera d'aquest informe.¹⁴

En tot cas, i responent a la segona qüestió plantejada en relació amb l'acreditació dels requisits d'aptitud mitjançant inscripció al RELIC, el fet que la vigència de les dades “estigui pròxima a la seva caducitat” no comporta que l'òrgan de contractació s'hagi d'entendre obligat a requerir la documentació acreditativa, essent el rellevant que la informació sigui vigent i certifiqui el compliment dels requisits que s'exigeixen en cada moment procedimental concret. Així, encara que l'òrgan de contractació constati en algun dels moments procedimentals en què s'ha de fer la comprovació que el certificat perdrà la vigència properament i abans de la formalització, aquest fet no implica que se n'hagi de requerir un altre en aquell moment previ, sinó que serà preceptiu fer-ho només en el cas que no estigui vigent en el moment d'haver de fer la comprovació –com també en cas que existeixin dubtes raonables sobre la seva veracitat.¹⁵ Pel que fa específicament al termini de vigència del certificat acreditatiu d'estar al corrent del compliment de les obligacions tributàries, en el cas que s'emeti a l'efecte de contractar amb el sector públic, d'acord amb l'article 16 del RGLCAP té validesa durant el termini de sis mesos a comptar des de la data d'expedició.¹⁶

Sobre la base de les consideracions anteriors, la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Pública formula les següents

¹⁴ En l'Informe 46/2024, ja esmentat, la JCCPE afirma en relació amb l'acreditació del requisit d'estar al corrent del compliment de les obligacions tributàries en un procediment obert simplificat o abreujat, que “de conformidad con el artículo 73.2 de la LCSP, la prohibición de contratar por no estar al corriente de las obligaciones tributarias no se refleja en el ROLECSP. Por ello, deberá comprobarse dicha circunstancia de acuerdo con lo previsto con carácter general, bien directamente por el órgano de contratación ante los órganos tributarios [...] bien mediante la presentación del correspondiente certificado por los licitadores en el plazo especial de siete días al amparo del último párrafo de la letra f) del apartado 4 del artículo 159 de la LCSP”.

¹⁵ D'acord amb l'article 140.4 de la LCSP: “les circumstàncies relatives a la capacitat, solvència i absència de prohibicions de contractar a què es refereixen els apartats anteriors han de concórrer en la data final de presentació d'ofertes i subsistir en el moment de perfecció del contracte”.

¹⁶ Tal com assenyala el Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals en les resolucions [195/2016](#) i [860/2025](#) “el citado artículo 16.3 RGLCAP es una norma de carácter básico, a tenor de la Disposición Final Primera del citado Reglamento, y por ende, de aplicación general a todas las Administraciones Públicas. Y también conviene recordar que, en su condición de norma sectorial específica, prevalece sobre la general previsión del artículo 75.2 del Reglamento General de las actuaciones y los procedimientos de gestión e inspección tributaria y de desarrollo de las normas comunes de los procedimientos de aplicación de los tributos”.

CONCLUSIONS

I. Tant en els procediments de contractació pública en els quals s'exigeix la presentació del DEUC com en els que s'exigeix declaració responsable, els òrgans de contractació poden consultar la informació de les empreses relativa a estar al corrent de pagament de les obligacions tributàries sense haver d'obtenir el seu consentiment exprés, sens perjudici que poden exercir el dret d'oposició a la dita consulta i, en aquest cas, presentar elles les certificacions acreditatives corresponents.

II. En tota contractació amb el sector públic, inclosa la contractació menor, les empreses han de reunir les condicions d'aptitud necessàries per dur-la a terme, inclosa l'absència de prohibicions de contractar, si bé en el cas dels contractes menors, ateses les seves característiques d'import econòmic reduït i de necessària eficiència en la seva tramitació i simplificació procedimental, la normativa no n'exigeix la declaració ni l'acreditació. Tanmateix, ateses les necessitats, l'objecte i les característiques concretes dels contractes, els òrgans de contractació poden valorar la conveniència de verificar-les en certs casos, quan ho considerin necessari per garantir la correcta execució del contracte. En tot cas, constitueix una millor pràctica a l'efecte de la verificació de l'aptitud per contractar de les empreses que els òrgans de contractació consultin un registre d'empreses licitadores –a Catalunya, el RELIC– per escollir les que poden ser adjudicatàries dels contractes menors per constar-hi inscrita la informació acreditativa dels extrems que es requereixin per a la seva correcta execució.

III. En el cas que les empreses no estiguin inscrites en un registre d'empreses licitadores o que, malgrat estar-ho, no hi consti inscrita o actualitzada tota la informació necessària per acreditar els extrems exigits per a cada licitació concreta, sens perjudici de l'obligació de les empreses inscrites de mantenir actualitzada la seva informació en aquells registres, els òrgans de contractació han de fer les comprovacions pertinents mitjançant consulta a les plataformes d'interoperabilitat administrativa, tenint en compte el dret dels interessats a no aportar aquells documents que ja figurin en poder de l'Administració i el principi d'interoperabilitat entre administracions. En cas que la informació no es pugui obtenir o que l'empresa s'hagi oposat a la dita consulta, l'òrgan de contractació ha de requerir-li l'acreditació mitjançant l'aportació dels documents i les certificacions administratives corresponents.

Barcelona, 15 d'octubre de 2025